

DRIEMASTER

Bij
voorbaat
mislukt

De nieuwe voorzitter van de VVD, mevrouw Van Someren geboren Downer, moet niet veel hebben van het Liberaal Democratisch Centrum van Fred van Bremen. Begrijpelijk, want bij haar ambtsaanvaarding heeft ze zich vast voorgenomen 'n sterke greep op de partij te krijgen. Allelei oppositiegroepjes zijn dan maar verdomd lastig en moeten maar het liefst ophoepelen. Vandaar dat mevrouw Van Someren geen gelegenheid voorbij laat gaan om te laten merken dat clubjes als 't LDC geen functie meer hebben en zichzelf maar moesten gaan opheffen, wat Van Bremen c.s. een onaardige opmerking vonden nu ze juist door hun deelname aan het Liberaal Beraad door de VVD "erkend" waren. Om echter geen zout in open wonden te strooien verzekerde Van Bremen in de DRIEMASTER dat het LDC in de eerste plaats op organisatorische vernieuwingen uit was.

Dat balette het LDC echter niet ook aan politiek te gaan doen. Een bestuursdelegatie zette zich aan een tafel met een aantal KVP'ers die daar een stroming vormen onder de naam Democratisch Centrum Nederland. Er kwam zelfs een plechtige verklaring dat men het eens was, wat interessant zou zijn als het DCN niet zo'n onbenullig groepje binnen de KVP was.

Helemaal bont maakte het LDC het echter door ook met D'66-ers te gaan praten (oud-leden van LDC en/of JOVD) waarbij men tot de conclusie kwam dat het politieke program van D'66 en de programma-uitwerking van het Liberaal Beraad "een grote mate van overeenstemming" vertoont. Daarom verzocht de gespreksgroep de hoofdbesturen van beide partijen nadere contacten te bevorderen. Met als doel: onderzoeken van de mogelijkheid tot samenwerking op plaatselijk, regionaal en landelijk niveau.

Dat was dan dat. De reactie van mevrouw Van Someren loog er niet om. Voor het Algemeen Dagblad schreef zij een artikel dat aan duidelijkheid, nl. afwijzing van D'66 weinig te wensen overlaat. Na de mening dat het "wat overtrokken is als een zo gering aantal leden een communiqué uitgeeft" komt zij met veel omhaal van woorden tot de uitspraak dat juist D'66 bereid moet zijn "om voor de verkiezingen duidelijk te maken wat we van haar te verwachten hebben". Daarvoor heeft de VVD-voorzitter echter al duidelijk gemaakt bezwaar te hebben tegen de suggestie dat "D'66 een soort pseudo-VVD zou zijn of zelfs de ideale liberale partij".

Ze heeft twee argumenten. Zwakke.
1. D'66 heeft volgens een enquête, aldus mevr. Van Someren, "voor een zeer gering deel zijn aanhang van ons gekregen".

Dat is doodgewoon onzin. Uit de landelijke enquête van het Soc.-wetenschappelijk Instituut van de Vrije Universiteit, in boekvorm uitgegeven onder de titel De Nederlandse Kiezers in 1967, toont aan dat D'66 stemmen trok "uit schier elke richting, maar bovehal van de VVD". Het boekje is voor 99 cent bij De Slegte verkrijgbaar heb ik gezien.

2. D'66 stelt zich in de kamer zeer regelmatig op "naast de PvdA tegenover de VVD". Geen wonder zouden we willen zeggen, met zo'n kabinet.

Maar bovendien zegt mevrouw Van Someren nog steeds niet te weten "wat D'66 wil". Kwaadaardig zouden wij kunnen vragen of mevrouw Van Someren de politiek nog wel volgt. Want het is zonder meer duidelijk wat D'66 wil: namelijk ons verouderde partijwezen doorbreken. Daar werkt deze partij zo lang zij bestaat erg hard aan. Het zal D'66 betrekkelijk een zorg wezen hoe de nieuwe scheidslijnen precies zullen verlopen, als het maar **politieke** scheidslijnen zijn. M.a.w. de overmacht van de confessionele partijen moet worden doorbroken. Om te regeren zijn en de PvdA en de VVD en D'66 aangewezen op de lui-men van de confessionelen.

DRIEMASTER

21e jaargang, no. 7, 3 oktober 1969

Maandblad van de onafhankelijke Liberale Jongeren-Organisatie Vrijheid en Democratie (JOVD).

HOOFDREDACTEUR: G. van der Meer. LEDEN VAN DE REDACTIE: A. J. Justman Jacob, M. P. van Dijk (secretaris), A. Ph. P. van Haften (opmaak), drs. J. H. Lambers (administratie). REDACTIE-ADRES: Abbenesstraat 22-II, Amsterdam, tel. 020-172507. KOPIJ JOVD-JOURNAAL: Bloemgracht 101-I, Amsterdam, tel. 020-237495. ADMINISTRATIE-ADRES: Helpezoom 349, Groningen.

ABONNEMENTSPRIJS: Minimaal f 7,50 per jaar; voor leden gratis. ADVERTENTIE-TARIEVEN worden gaarne verstrekt door de administrateur. BETALINGEN van advertentie- en abonnementsgelden uitsluitend op giro-rekening 277760 t.n.v. Stichting „De Driemaster” te Den Haag.

ALGEMEEN SECRETARIAAT van de JOVD: De Genestetlaan 2A, Zeist, tel. 03404-10165. ALGEMEEN PENNINGMEESTER van de JOVD: Van Nijenrodestraat 105, Den Haag, giro-rekening 953500.

De PvdA heeft voor de eer bedankt, van D'66 is hetzelfde te verwachten.

Mevr. Van Someren beweert dat de VVD "mikt op meer". Ze voegt daar aan toe, en we zijn het er volkomen mee eens: "Het gaat de moderne kiezer onder meer om echte invloed op een te vormen regering."

Maar intussen laat de VVD zich dag in dag uit chanteren door de confessionele partijen. Geen wonder dat D'66 weinig zin heeft om met de VVD te gaan praten. In het Algemeen Handelsblad vraagt mr. Erik Jurgens van de PPR hetzelfde aan de VVD als wij al sinds jaar en dag doen:

"Als nu de VVD eens ophield zich te laten koejeneren en een duidelijke uitspraak aan de drie zal vragen, waarom zij wel samen over een christelijk akkoord praten maar weigeren hun regeringspartner, de VVD, in hun overleg te betrekken?

Doet de VVD het dan niet goed genoeg in het door KVP en CHU veel geprezen kabinet-De Jong, om aan zo'n akkoord te mogen meewerken? Of is dat een akkoord alleen voor christenmensen?"

Lange tijd heeft men in de VVD geloofd de sympathie der confessionele partijen te kunnen ver-

werven. De VVD heeft zich stelselmatig afgezet tegen D'66 zoals sinds jaren tegen de PvdA, en zich daarmee in een zelfgekozen isolement gekoerst.

Het heeft weinig zin om de schuld daarvan bij andere partijen te zoeken, zoals mevrouw Van Someren tracht. Vriendelijke woorden aan het adres van D'66 komen in de VVD aan als een vloek en effectuering van het verzoek van het LDC zou een politieke ommezwaai van de eerste orde betekenen. Zelfs meer dan dat: een **salto mortale**, omdat de "behoudende hap" een hartverlamming zouden krijgen.

We hebben weinig hoop dat het program van het Beraad geëffectueerd zal worden. Want in wesen is dat het belangrijkste argument dat het LDC heeft kunnen aandragen: als je het programatisch eens bent, zou je ook kunnen samenwerken. Het is tekenend dat mevr. Van Someren op dit argument niet ingaat, het zelfs in het geheel niet noemt.

Hetgeen diegenen die geloven dat de VVD nog ooit een progressief gezicht zal tonen, zelfs met de programma-uitwerking van het Liberaal Beraad, te denken zou moeten geven.

GERARD VAN DER MEER

**N.V. SCHEEPSBOUWWERF
MACHINEFABRIEK**

„DE KLOP”

INDUSTRIEWEG 4

SLIEDRECHT

**N.V. Aannemersbedrijf
v/h J. STAM**

**Kortenaerstraat 3
ZWIJNDRECHT
Tel. 01850-5839**

WONINGBOUW

links en rechts in de politiek*)

Een moeilijk probleem in de politiek is het onderscheid links rechts zeker wel en of het ooit zo zal worden dat aan deze twee toch zeer inhoudrijke termen een eenduidige betekenis kan worden gegeven, valt sterk te betwijfelen.

De vereenzelviging van links met oppositie, links van de voorzitter in het parlement, de vergelijking van dit issue met de vrouw als intuïtief, creatief of chaotisch wezen, links is tegen het vorstelijk absolutisme en is progressief. Neutralisme en pacifisme worden als links beschouwd, de intellectueel voelt zich tot links aange trokken en houdt van reizen naar zuidelijke landen, waar de bevolking arm en revolutionair is, Cuba en de Chinese Revolutie.

Vanzelfsprekend zal nu een ieder geïnteresseerd zijn in een beschrijving van rechts. Rechts kan men vergelijken met de man, als rationeel ordenend wezen; met regeringspartijen, rechts is conservatief, nationalistisch, militaristisch, racistisch; rechts vertegenwoordigt het grootkapitaal, is on sociaal en telt onder zijn gelederen rechters en officieren van justitie. Rechts heeft ontzag voor de vaderfiguur en leider; de issues vrijheid en democratie worden geïdentificeerd met rechts en zo kunnen we nog een poosje doorgaan.

Dr. Lipschits heeft eerder een omschrijving te geven van de begrippen links en rechts dan deze begrippen te

definiëren en dat is in hem te prijzen, omdat er dan waarschijnlijk nog een aantal subjectieve waardeoordelen zouden zijn bijgekomen. Hij stelt verder dat de verdoezeling van de werkelijke politieke tegenstellingen en het geven van de namen links en rechts aan deze vermeende of niet vermeende tegenstellingen hebben gemaakt dat links en rechts meer tot korte doch krachtige scheldwoorden zijn verworden. Een politieke duidelijkheid wordt beter bereikt indien men uitgaat van de werkelijke politieke scheidslijnen, waarvoor de schrijver dan vindt dat conservatief progressief, confessioneel niet-confessioneel, voor- of tegenstanders van overheidsinmenging in het economisch leven en dictatuur democratie eerder in aanmerking komen.

Van de twaalf in de Tweede Kamer vertegenwoordigde partijen (waarbij geen rekening is gehouden met de afsplitsingen der boeren en alleen de Boerenpartij als partij wordt meegeteld) heeft Lipschits wat de eerste drie tegenstellingen aangaat een lijn opgesteld lopend van links naar rechts, die dus aangeeft hoe de partijen t.o.v. elkaar links of rechts etc. staan.

Voor nadere bijzonderheden verwijs ik graag naar Links en rechts in de politiek.

*) Dr. I. Lipschits, Links en rechts in de politiek. Uitg. Boom, Meppel. f 8,90.

Van de voorzitter

Slapen op de Dam

Twee leden van de tweede kamerfractie van de VVD hebben aan de minister van Justitie vragen gesteld over het slapen op de Dam; deze vragen getuigen niet van een positieve benadering. Op het moment, dat ik dit schrijf, schijnt er overleg te worden gepleegd over een wijziging in de Amsterdamse Algemene Politieverordening (APV), die deze openluchtovernachtingen onmogelijk moet maken. Verder heeft in het koor van protesten ook de Industriële Club van Amsterdam zijn toontje laten klinken. De Dam is openbare weg. De openbare weg is bestemd voor het verkeer. Sluit dit nu ander gebruik uit? Dit lijkt geen noodzakelijke conclusie. Het criterium, dat mij redelijk toeschijnt, is of door ander gebruik de bestemming verloren gaat, geheel of gedeeltelijk. Midden op het Damrak gaan slapen is dan ongeoorloofd, slapen op de Dam niet.

Een emotioneel element in dit geheel is het feit, dat er op het Nationaal Monument geslapen wordt. Wordt het Nationaal Monument hierdoor ontheiligd?

Ik ben in 1943 geboren en heb dus de oorlog niet bewust meegemaakt. Ik ben derhalve niet tot oordelen bevoegd, naar sommigen menen. Ik mag mij echter toch maar een oordeel aan. Een monument dat een deel van de bevolking niets zegt — geen bewuste medebeleving, het is bovendien nogal lelijk — is erger dan een monument, dat voor de meesten wel iets betekent, ook al lopen deze betekenis uit. Voor de een is het een trefpunt, waarin het monument een nuttige functie vervult, voor de ander een waardevol symbool. Zolang de „slapers” de „herdenkers” het herdenken niet onmogelijk maken, is er niets aan de hand.

Een kanttekening is nog op zijn plaats. Ook de „slapers” vallen onder de strafwet als iedereen op het Nederlands grondgebied. Ik kan er dan ook geen bezwaar tegen hebben dat de politie bezitters van verdovende middelen oppakt, minderjarigen aan hun ouders teruggeeft en vreemdelingen met volstrekt onvoldoende middelen van bestaan over de grens zet. Een andere mening leidt mijns inziens tot meten met twee maten.

ANNO

1774

A. VAN HOBOKEN & Co.

BANKIERS
ROTTERDAM
PARKLAAN 32-34

BIJKANTOREN:
's-GRAVENHAGE
RHENEN

CORRESPONDENTSCHAP:
WIJK BIJ DUURSTEDEN

SCHADUWEN

van het verleden

In 1962 droeg Nederland het bestuur over Nieuw-Guinea over aan Indonesië. Van harte ging dat zoals men zich zal weten te herinneren niet.

In het kader van de confrontatiepolitiek was president Soekarno zich steeds nadrukkelijker met wat hij noemde West Irian gaan bemoeien, zodat de conservatieve regering van De Quay volop in de zorgen kwam te zitten. Met de druk die Indonesië uitoefende werd de tegendruk vanuit Nederland van lieverlee steeds groter.

Want plotseling herinnerde men zich in Nederland dat het Soekarno was geweest die ons land nogal wreed uit zijn koloniale droom had gewekt. Zelfs enkele ferme, zij het eufemistisch betitelde, „politiële acties” konden de nachtmerrrie van het zelfstandige Indië niet verdrijven. De tijd en het politieke krachtenveld hadden zich tegen de koloniale mogendheden gekeerd. En op de voorwaarde dat voor Nieuw-Guinea later een regeling zou worden getroffen, deed Nederland afstand van de soevereiniteit over Indonesië.

De reacties op de onthullingen over het optreden van het Nederlandse leger tijdens de acties hebben aangetoond dat een groot deel van ons volk het koloniale verleden nog niet heeft weten te verwerken. De wrok jegens Soekarno, die een staatsbezoek aan Nederland om die reden nooit heeft gehaald, bleef bijzonder groot. In 1962 vergeleek het partijblad van de VVD Soekarno zelfs met Goebbels en zijn volgelingen!

Het is dan ook geen wonder dat de weerstand om de soe-

vereiniteit over Nieuw-Guinea over te dragen groot was: aan het Indonesië van Soekarno? Dat nooit, moeten de Nederlandse politici elkaar beloofd hebben, die toen om beurten het zelfbeschikkingsrecht, waarover met betrekking tot Indonesië pas zeer laat — te laat! — werd gesproken, voor de Papoea's propageerden. Wie realistisch wenste te oordelen besepte natuurlijk heel goed dat dit een onhaalbare kaart was. Nieuw-Guinea was *N e d e r l a n d s* Nieuw-Guinea, en daarmee een kolonie, niets meer en niets minder. Zo de Nederlandse regering nog een tijdlang de illusie gekoesterd moge hebben militaire bijstand van de VS, die zich in die jaren met de strijd tegen het „Chinese communisme” in Azië begonnen te engageren, te kunnen verkrijgen, John F. Kennedy liet heel snel blijken daar niets voor te voelen. Soekarno zou daarmee toch nog steviger in de omhelzing van Peking kunnen verzeilen?

Wie meent dat aan de politiek van Nederland, dapper aangevoerd door minister Luns, ideële doelstellingen ten grondslag hebben gelegen, moet deze zomer wel bedrogen zijn uitgekomen. Want in augustus diende de zgn. „act of free choice” te geschieden. Wat Indonesië daaronder verstond is ons inmiddels wel duidelijk geworden. Intimidatie, terreur en geestelijke onderdrukking maakten van de volksraadpleging een grote aanfluiting. Geen moment heeft de regering de indruk weten te wekken de rechten van de Papoea's voor het forum van de wereld te willen verdedigen.

De economische betrekkingen met Indonesië zijn tē voortreffelijk dan dat wij ze in de waagschaal zouden willen

leggen voor de belangen van een handjevol mensen, voor wie we een paar jaar geleden nog met goed en bloed op de bres moesten springen.

Duidelijker had de regering de toenmalige regering De Quay niet kunnen desavoueren dan door zo duidelijk haar onverschilligheid te demonstreren. Maar eigenlijk had ze wel gelijk: een illusoire politiek is moeilijk waar te maken. Wie echter nog wil volhouden dat rechtse politiek „realistisch” is, moet zich nog maar eens verdiepen in ons koloniale verleden. Op het laatste VVD-congres in Groningen zei mr. Toxopeus:

„Een zeer betrouwbare zegsman heeft mij verzekerd dat de kiesmannen door de bevolking zouden worden aangewezen en dat de buitenlandse pers aanwezig zou zijn. Zou het rapport van Oe Thant met betrekking tot de volksraadpleging aantonen dat de gang van zaken onjuist is, dan moet Nederland een debat in de VN aanvragen”.

Wel, we weten nu wat Nederland doet.

Niets namelijk.

(II)

Van je fouten kun je leren luidt een oude wijsheid. Ja, ja, was het maar zo. Integendeel blijkt dat sommige mensen zo hardleers zijn dat ze uit de in het verleden gemaakte fouten niet willen leren. Dat is duidelijk gebleken na de gebeurtenissen op Curaçao in mei. Nederland zond in het kader van het Statuut mariniers naar de West om daar mee te helpen de orde te handhaven.

Het is met dat Statuut een merkwaardig geval. Niemand weet wat het betekent; in december vragen de kinderen van mijn school waarom de vlaggen zo treurig hangen te wapperen, en dan vertel je maar iets over de West en ons kleine Nederland, die vormen een hechte vriendschapsband, en over de koningin die de baas van ons allemaal, blank, bruin en zwart, is en dan moet je al even uitkijken om objectief te blijven want alle liberalen in mijn woonplaats sturen hun kinderen toch al naar de bijzonder neutrale school en aan de verdere afbrokkeling van het openbaar onderwijs, o heilig beginsel, wil je met al te radicale verhaaltjes toch ook niet meewerken.

Want: dat Statuut is toch niet anders dan de voortzetting van een koloniale verhouding. Wat men ons ook wil doen geloven, de rijksdelen overzee hebben dat Statuut niet uit vrije wil maar in ondergeschikte positie mogen tekenen, en nemen in het nogal ingewikkelde staatsbestel een wel dui-

delijke tweederangs positie in. Suriname en de Antillen zijn niet autonoom.

Nu zou dat op zichzelf niet zo'n ramp zijn, als Suriname en de Antillen niet in Zuid-Amerika zouden liggen. Welke feodale situaties daar heersen mag wel bekend zijn. Sommige landen hebben pogingen gedaan zich aan het feodalisme te ontworstelen, wat eigenlijk alleen maar aan Cuba is gelukt.

De Verenigde Staten hebben zich vast voorgenomen verdere politieke en sociale revoluties in de kiem te smoren. En als Nederlandse mariniers naar de Antillen vertrekken dan verdedigen zij daar niet de orde, maar wat iets heel anders is: de bestaande orde.

Wat die bestaande orde is weten we nu, na wat we al lang weer noemen de „gebeurtenissen” in Willemstad. Een eufemisme, want in feite ging het hier om een sociale actie, primitief, dat wel, maar de Amerikaanse kapitalisten moet de schrik wel om het hart zijn geslagen, zodat het zenden „uit voorzorg met het oog op Amerikaanse levens” van twee oorlogsbodems helemaal niet voorbarig is geweest.

Al zal men vooral gedacht hebben aan de Amerikaanse belangen die beschermd moesten worden.

Wie ook dit allemaal communistische gruwelpropaganda vindt moet de defensienota 1968 nog maar eens lezen. De Nederlandse krijgsmacht heeft naast de taak het grondgebied van Nederland en van Europa te beschermen, ook een taak in de verdediging van Suriname en de Nederlandse Antillen. Het korps marechaussee is, zoals schout bij nacht b.d. Koudijs schreef, „in het bijzonder uitgerust voor bewakingsdiensten en ordehandhaving”.

Het is duidelijk dat dit Statuut zo spoedig mogelijk op de helling moet. Bepaalde kringen in de West, die zich wel bevinden bij de Amerikaanse en Nederlandse „bescherming”, zullen dat wel niet zo prettig vinden. Als zij het initiatief niet willen nemen, zal Nederland dat moeten doen.

De verkiezingen op de Antillen hebben intussen het bewijs van grotere politieke bewustwording geleverd. Het Arbeidersfront van de in de gevangenis verkerende vakbondsleder Godet behaalde drie zetels (bijna 25% van de stemmen) en is meteen een politieke factor van betekenis geworden. Dat betekent dat vanuit de Antillen de koloniale structuur sterker dan tot dusver in twijfel zal worden getrokken.

Het is te hopen dat ook de Nederlandse regering zal verstaan de bakens op tijd te verzetten.

GERARD VAN DER MEER

De premier van Noord-Vietnam, Ho Tsjj Min is overleden. Gelukkig dat Nederland geen betrekkingen met dat land onderhoudt, zodat onze regering zich ontslagen kon achten enig bewijs van medeleven te betonen. Toch zal Ho als een der groten de geschiedenis ingaan, dat is zeker. Wie een klein en betrekkelijk achterlijk volk als het Vietnamese 25 jaar lang kan leiden in de strijd tegen buitenlandse overheersing moet wel een formidabele figuur zijn. Helaas heeft hij het einde van de strijd der Vietnamezen niet meer mogen beleven. Hereniging van het Vietnamese volk in soevereiniteit is en blijft het einddoel van die strijd. Het zal naar men zal mogen aannemen met onverminderde kracht blijven nagestreefd. Voor de mening van Ky, dat Noord-Vietnam thans een „slang zonder kop” is bestaat geen enkele reden. Ach ja, van onze Zuid-vietnamese bondgenoot zijn we het praten als een „kip zonder kop” wel gewend.

Bondspresident Heinemann zal in november een staatsbezoek aan ons land brengen. In zogenaamde linkse kringen is men bij voorbaat tegen dit bezoek gaan ageren. Wij vragen ons af waarom. Heinemann is een onverdacht democraat; op zijn verleden is niets aan te merken. Als minister in een der eerste kabinetten-Adenauer wilde hij de verantwoordelijkheid voor de Westduitse herbewapening niet dragen. Hij trad af en verliet de CDU, om lid te worden van de SPD. Een in de Duitse politiek ongehoord staaltje van Zivilcourage. Daarom behoort Gustav Heinemann door Nederland zeer hartelijk en zeer nadrukkelijk welkom te worden geheten.

In sommige kringen van de PPRadicalen schijnt men wat moeite te hebben met de erkenning van Israël.

Aan die mening zal wel een staaltje van genuanceerd denken ten grondslag liggen, waartegen wij over het algemeen weinig bezwaar hebben. Maar in dit geval moet men zich wel goed realiseren dat als men aan het bestaansrecht van de staat Israël wil tornen, men een goede kans loopt binnen kort helemaal niets meer te behoeven te erkennen. Vijanden die Israël willen ausradieren heeft Israël waarachtig wel genoeg.

Als wij de PPR niet zo'n aardige partij vonden zouden wij er, nu de PPR in de kwestie-Israël zo draait, niet het minste bezwaar tegen hebben wanneer de Nederlandse kiezers zich tienmaal gaan bedenken of zij de PPR wel zullen erkennen.

MARGINALIA

MARGINALIA

De Westduitse minister Strauss heeft lieden van de buitenparlementaire oppositie vergeleken met dieren. Ja, ja, het gaat daar weer de goede kant op.

Maar A. W. Abspoel, vaste zure-stukjes-schrijver in *Vrijheid en Democratie*, spreekt in dat blad over „laaghartige onverlaten”, en voegt daar aan toe: „sommige kranten noemen dat nog steeds „jongelui”.

We kunnen er niets aan doen, maar meer dan een nuance verschil kunnen we in de uitlatingen van beide heren niet ontdekken.

Minister Polak wil de mogelijkheid openen dat levenslang gestraften op jaren worden gesteld. Belangrijkste consequentie van een dergelijk wetsontwerp zou zijn dat de met levenslang bestrafte Duitse oorlogsmisdadigers Kotälla, Fischer en Aus der Fünten zouden worden vrijgelaten. Er is direct een veelheid van argumenten pro en contra aangevoerd. Wij moeten eerlijk bekennen uit die veelheid nog niet het doorslaggevende te hebben aangetroffen, hetzij voor, hetzij tegen vrijlating.

Kennelijk zijn de meningen in ons volk scherp uiteenlopend. En dat lijkt ons de reden om de heren toch nog maar even te laten zitten. De gevoelens van de tegenstanders van vrijlating moeten dan de voorrang hebben.

Zelfs de verklaring die het hoofdbestuur van de JOVD heeft uitgegeven heeft niet mogen baten: de achtste medische faculteit zal in Maastricht worden gevestigd. Zowel in die verklaring als ook in het hoofdredactionele commentaar van (bv.) het *Algemeen Handelsblad* van 9 september wordt er op gewezen, dat dit een politieke beslissing is.

De verkiezingen zijn weer in zicht en kennelijk moet de KVP in Limburg een opkikkertje hebben. Maar gezegd moet worden dat het gedonder bij de oppositie is begonnen. De PvdA had bij voorbaat al laten weten behoorlijk stampij te zullen maken als Veringa het in zijn hoofd zou halen de faculteit toe te wijzen aan Brabant of Twente. Wie beweerde ook al weer dat wij een dualistisch staatsbestel hebben?

De Spaanse ambassadeur heeft een delegatie uit de Tweede Kamer uitgenodigd 'n bezoek te brengen aan de Cortes, het Spaanse parlement. De Cortes is niet democratisch gekozen, maar dat zijn de parlementen van landen als Roemenië en Tsjechoslowakije

ook niet. Toch hebben delegaties ons parlement in die landen wel vertegenwoordigd. Dat is dus niet het punt om de uitnodiging af te slaan.

Wel een punt is dat Spanje alle mogelijke moeite doet toegelaten te worden tot de NAVO (voor sommigen onzer bondgenoten schijnt dat helemaal niet meer moeilijk te wezen) en de EEG. Een officieel Nederlands bezoek verhoogt het Spaanse prestige en kan makkelijk als stilzwijgende steun worden uitgelegd. Niet gaan betekent steun aan die groepen in de Spaanse samenleving die democratisering nastreven. Die invloed kan Nederland wel uitoefenen op Spanje. Voor de communistische dictaturen geldt dit niet. Daarom moeten de heren maar thuisblijven.

Ook aktueel is geweest de vraag of wij de Europese atletiekkampioenschappen in Athene wel moesten bijwonen. Sport en politiek hebben

alles met elkaar te maken. Dat is geen vraag. Het zijn goedbedoelde acties, maar ze zijn ook zinloos. We hebben niet het minste bezwaar tegen de Amerikanen te honkballen ondanks Vietnam en ondanks Mussolini wielrennen we vrolijk met de Italianen. Alleen tegen de Russen, met wie we wel eens voetballen, plegen we wel eens periodieke onthouding als ze eens vreemd zijn gegaan. Maar dat is dan ook het enige waartoe wij in een oprisping van ouderwetse communistenhaat in staat zijn.

Overal ter wereld staan sportlieden in dienst van nationalistische doelstellingen — niet ter meerdere glorie van de sport, maar tot groter aanzien van het Vaderland. Een duidelijker voorbeeld van manipulatie kunnen we nauwelijks bedenken.

De Verenigde Staten hebben weer eens gezeurd over de ministatjes in de VN. Inderdaad een wat lach-

wekkende toestand, een land als Pitcairn met 88 inwoners naast de giganten. Maar merkwaardig is ook dat de Volksrepubliek China met zijn 700 miljoen van Amerika ook niet mag. Wie 't snapt mag 't zeggen.

Het was weer ouwe jongens in Dortmund.

Het lied alte kameraden en Deutschland Deutschland über alles schalden door een grote hal vol met kieslustige CDU-ers en de Amsterdamse Politiekapel. De kapel was gearrangeerd de wachtende menigte te amuseren. Het getuigt van een bijzonder slechte smaak van de leiding der kapel, dat nu juist zulk soort liederen of mischien beter „schlaggers" moeten worden ten gehore gebracht.

Wij hopen dat deze „vergissing" zich niet voordoet bij de a.s. dodenherdenkingen op 4 mei 1970.

12-9-'69 M. P. v. DIJK

Friesch-Groningsche Hypotheekbank N.V.

meer dan 1 miljard aan hypotheek

Amsterdam - Arnhem - Eindhoven - Enschede
's-Gravenhage - Groningen - Rotterdam

Voorlopige Beschrijvingsbrief Emmen

Mushajaja

Wat destijds de beweegredenen geweest zijn om Nieuw-Guinea niet mede over te dragen aan Indonesië blijft waarschijnlijk een open vraag. Waren hier de belangen van de autochtone bevolking in het spel, bestond er een economisch of strategisch belang voor Nederland of moeten deze argumenten gecombineerd worden om de juiste argumenten te kennen. Erger nog men kan eigenlijk wel stellen dat geen enkele objectieve overweging ten grondslag heeft gelegen aan deze stap van de Nederlandse regering van destijds.

Het bewuste New Yorkse akkoord van onze globetrotter de heer Luns c.s. is dus op niets uitgelopen, waar nog bijkomt dat wij ons niet aan de indruk kunnen onttrekken dat deze minister dan ook maar enige poging in het werk heeft gesteld of liever heeft willen stellen, om op naleving van de overeenkomst aan te dringen. Erger is, geloven wij dat hier ten zwaarste male de volslagen incompetentie van de VN is gebleken. De uitvoering van de New Yorkse akkoorden onder toezicht van deze organisatie doet het wrange vermoeden opkomen dat de uitslag van de stamhoofdraadpleging reeds bij voorbaat vaststond en dit nog wel onder het toezien oog van onze vertegenwoordiger te Djakarta ter plekke aanwezig.

Zo ziet men dat men niet erg lang hoeft te leven om te kunnen ontwaren dat afspraken er zijn om juist niet nagekomen te worden.

Wij zouden wel eens willen weten wat de heer Luns gedaan zou hebben, ware hij Papoea. Kamervoorzitter Van Thiel wist dat reeds toen hij uit Indonesië terugkwam van een parlementaire missie.

Beste vrienden,

Ingevolge art. 41 van het huishoudelijk reglement, doen wij u onderstaand de *voorlopige beschrijvingsbrief* toekomen voor de op 8 en 9 november a.s. te houden algemene ledenvergadering.

Voor de goede orde wijzen wij u op art. 40 h.r., waarin wordt bepaald dat alleen die afdelingen stemrecht hebben, die de contributieafdracht aan het H.B. hebben voldaan.

Het congres zal in het teken staan van het 20-jarig bestaan van de JOVD, en wordt gehouden in het musies-centrum „de Muzeval” te Emmen.

PROGRAMMA LUSTRUMCONGRES

ZATERDAG:

13.00-14.00 verwelkoming der gasten
14.00-15.00 opening door de voorzitter
15.00-17.00 debat tussen de heren Geertsema en Vondeling
17.00-18.15 aperitief
18.15-19.45 diner in het „Heerenhof”
20.00-21.00 rede van Mr. Toxopeus
21.00-21.30 pauze
21.30-???? feest.

ZONDAG:

11.00-13.00 huishoudelijke vergadering
13.00-14.00 lunch
14.00-15.30 forum met oud JOVD-voorzitters
15.30-17.00 huishoudelijke vergadering.

Te behandelen in de huishoudelijke vergadering:

1. benoeming leden en plaatsvervangende leden notulencommissie 1969-1970
2. notulen van de ledenvergadering Dalfsen 1969
3. jaarverslag algemeen secretaris
4. jaarverslag algemeen penningmeester
5. verslag kascommissie
6. beleid hoofdbestuur 1968-1969
 - a. algemeen
 - b. driemaster
7. voorstel tot wijziging der statuten
8. verkiezing leden hoofdbestuur 1969-1970
9. beleid hoofdbestuur 1969-1970
10. begroting 1969-1970
11. verkiezing leden en plaatsvervangende leden kascommissie 1969-1970
12. verkiezing leden raad van beroep
13. bestuursoverdracht
14. aanwijzing plaats en data algemene vergadering 1970
15. wvttk
16. rondvraag
17. sluiting.

Voorlopige toelichting:

ad. 3 en 4: de jaarverslagen hopen wij u bij de definitieve beschrijvingsbrief te doen toekomen.

ad. 7: voorstellen gaan hierbij.

ad. 8: de 2e secretaresse Mej. C. Seevinck, Mej. A. Justman-Jacob (7e lid) en H. Bosma (voorzitter) stellen zich niet herkiesbaar.

Als gevolg hiervan stelt het hoofdbestuur kandidaat:

voor landelijk voorzitter: D. J. D. Dees

voor vice-voorzitter politiek: J. C. Wiebenga

voor vice-voorzitter organisatie: J. Weggemans

voor algemeen secretaris: J. H. Ekkers

voor algemeen penningmeester: mej. B. M. Verdegem

voor 2e secretaresse: ? ? ? ?

voor 7e HB lid: mej. A. Gijsberts.

ad. 10: de begroting gaat bij de definitieve beschrijvingsbrief.

J. H. EKKERS, algemeen secretaris

Opgave Iustrumcongres Emmen

De kosten voor het gehele congres bedragen f 21.—. Indien u alleen zaterdagavond komt f 5.—. Voor andere tussenvormen van gedeeltelijk bezoek kunnen ter plaatse regelingen getroffen worden.

Het congres is exclusief overnachting. Indien u dit bij uw opgave vermeldt kan de congrescommissie iets voor u regelen. Hotels zijn er vanaf f 8.50 tot f 20.—, pensions vanaf f 7.—. Ook bestaat de mogelijkheid voor onderbrenging bij particulieren. De toewijzing gaat volgens volgorde van aanmelding, evenals het aanzitten aan het diner, waarvoor wel veel, maar niet een onbeperkt aantal plaatsen zijn.

U kunt zich opgeven bij mevrouw A. Evenhuis-Mepelink, Zuiderlaan 135, Meppel. Betaling kan in Emmen geschieden of door overmaking naar de Raiffeisenbank te Meppel, t.g.v. A. J. Evenhuis (rekeningnr. 34 18 04 037) onder vermelding congres JOVD.

EEG perikelen

De nieuwe Franse minister van Buitenlandse Zaken, Maurice Schumann, heeft geprobeerd de franse schijn van welwillendheid t.a.v. de EEG hoog te houden door een ministers Topconferentie in Den Haag voor te stellen. De daar aan de orde komende punten lopen uiteen van landbouwfinanciering, monetaire samenwerking, toelatingsbeleid t.a.v. andere landen tot het vaststellen van een einddatum waarop de EEG in al haar glorie in werking moet treden. Het belangrijkste politieke issue is nog steeds wel het toelatingsbeleid met betrekking tot Engeland.

Naarmate de zes nader tot elkaar komen zal het voor Engeland steeds moeilijker worden toe te treden en dit geldt dan in het bijzonder voor de landbouwpolitiek. Doch ook in de industriële sektor werkt een verdere integratie slechts belemmerend voor toetredende landen.

Ofschoon Engeland lid is van de EFTA en uit dien hoofde ervaring heeft op integratie-gebied — zij het minder

vergaand, omdat alleen al 55% van de industriële produktie der EFTA geconcentreerd is in Engeland — is haar ontwikkeling op velerlei gebieden achter gebleven. Industrieel zal het land zich gesteld zien voor een aanpassing in de ontwikkeling, die het in wezen nog niet aankan en dit geldt in versterkte mate wanneer Engeland definitief zou besluiten toe te treden tot de EEG. Wil toetreding met de minste aanpassingsweerstand gepaard gaan dan is het zaak dat die mogelijkheid zo spoedig mogelijk wordt geschapen. Het is minister Luns geweest die altijd op Englands toetreding heeft aangedrongen en het is eigenlijk zijn verdienste dat hij daar altijd alleen in heeft volhard. De Duitsers schijnen, door binnenlandse politieke touwtrekkerij geoccupeerd, de Europese zaak te vergeten. Het wel of niet revalueren van de D-mark schijnt een verkiezingspolitiek issue te zijn geworden.

Nu gebleken is dat de Franse regering reeds in een veel eerder stadium dan wel is gedacht eigenlijk heeft beslo-

ten de franc te revalueren, doch deze maatregel eerst per 10 augustus effectief is geworden, zal de druk op het Engelse pond en de Duitse mark waarschijnlijk groot worden.

Duitsland hangt op dit ogenblik meer de ingebeelde zieke uit, terwijl Engeland op dit moment meer lijdt aan een chronische ziekte, waartegen vermoedelijk specialistische hulp in de vorm van psychiatrische behandeling is opgewassen. De Engelse autoriteiten lijden aan een opportunistische psychose, die bepaalde afbreuk doet aan de mogelijkheid de toetreding tot de gemeenschap zo spoedig mogelijk te bereiken.

Wij willen hier geenszins het standpunt van het Ancien De Gaulle Regime steunen, maar evenwel benadrukken dat de toetreding slechts kan gaan ten koste van concessies van de zes als wel van concessies van Albion. De romantiek van het toetredings„beleid” is er af, het is meer reumatiek en dat is heel wat anders.

22-8-'69 M. P. VAN DIJK

JOVD JOURNAAL

samenstelling :

ADA JUSTMAN JACOB

Hoofdbestuursverklaring

Het hoofdbestuur van de onafhankelijke liberale jongerenorganisatie Vrijheid en Democratie is verontrust over de wijze waarop de beslissing over de vestiging van de achtste medische faculteit genomen dreigt te gaan worden.

Het hoofdbestuur kan zich niet aan de indruk onttrekken, dat bij het nemen van de beslissing partijpolitieke en electorale motieven een belangrijke rol spelen.

Daarom stelt het nadrukkelijk, dat op grond van onderwijskundige en medische motieven Enschede en Tilburg-Eindhoven de voorkeur verdienen boven Maastricht, terwijl onder meer planologische factoren de situering van de medische faculteit in Tilburg-Eindhoven zouden rechtvaardigen.

Het hoofdbestuur zou het betreuren wanneer de keuze op Maastricht valt omdat de noodzakelijk geachte contacten met sociale en technische wetenschappen dan niet mogelijk zijn.

Bovendien zal, wegens de reeds aanwezige administratieve en representatieve ruimte, de vestiging van de nieuwe faculteit bij een bestaande instelling van wetenschappelijk onderwijs goedkoper zijn dan een afzonderlijke vestiging.

Eerste stellingen van de commissie Hoger Onderwijs

1. Het onderwijs zal het optimum moeten vinden tussen enerzijds de mens voldoende flexibiliteit mee te geven, die het hem mogelijk maakt een zinvolle taak in de snel veranderende samenleving te verwerven en te behouden en anderzijds hem voldoende geestelijke bagage mee te geven, die hem in staat stelt die ontwikkeling van de samenleving zelfstandig en kritisch te beoordelen.
2. De flexibiliteit zal bevorderd kunnen worden door het individu zo lang mogelijk een zo breed mogelijk georiënteerde opleiding te

geven, waarop verschillende specialisaties geënt zijn.

3. De beoogde flexibiliteit moet er één zijn, die minstens geldt binnen een Verenigd Europa. Dit impliceert, dat de breed georiënteerde opleidingen (basisopleidingen) in de verschillende Europese landen een gelijkwaardig niveau en inhoud moeten hebben, opdat de studenten gemakkelijker hun verdere studie — hun specialisatie — aan een andere universiteit en zelfs in een ander land kunnen voortzetten.
4. De spanning tussen de twee bovengenoemde doelstellingen van het onderwijs is het sterkste voelbaar in het tertiair onderwijs. (In aansluiting op de termen primair en secundair is gekozen voor tertiair onderwijs).
5. Het werkterrein van de universiteit dient te liggen aan de fronten van de menselijke kennis waarin zij zich onderscheidt van overige vormen van tertiair onderwijs. Het is twijfelachtig of Nederland in die zin over een universiteit beschikt.
6. De doelstellingen van de universiteit dienen te zijn:
 - a. het verrichten van wetenschappelijk onderzoek
 - b. het verzorgen van onderwijs
 - c. het inzicht geven in de wijze waarop wetenschappen samenhangen
 - d. het bevorderen van het maatschappelijk verantwoordelijkheidsbesef.

GEORGE VERBERG
WIM QUAKKELSTEIN

Conclusies van de commissie „mens en samenleving”

- 1e. De voorwaarde voor het samenleven is de ontmoeting met personen, waardoor onze vrijheid zowel effectief gebonden als wel effectief beleefd wordt.
- 2e. In onze samenleving ontmoeten we vaker het substituut, namelijk zaken en formulieren, het anonieme gemeengoed. Niet goed onderkend wordt het feit dat onze vrijheid dan ook substituut wordt van de vrijheid waarvan de gedaante in conclusie 1 geformuleerd werd.
- 3e. Het medium wordt substituut van de werkelijkheid. De werkelijkheid van het samenleven zoals in conclusie 1 geformuleerd staat, wordt door de media en meer nog door de instelling der mensen hier tegenover in het proces dat we aan-

duiden als het mediamieke aspect van de samenleving verstoord.

Een voorbeeld van deze instelling vinden we in conclusie 2. In conclusie 2 zien we een interpretatie waaraan we ons zeer snel overgeven als we geconfronteerd worden. We staan zonder dat te beseffen zwak met deze interpretatie.

Uit conclusie 3 volgt dat de mens zijn vrijheid om de werkelijkheid te beleven opoffert aan het substituut.

- 4e. Omdat deze keuze niet zelfstandig geschiedt, stelt de mens zich bloot aan zich zelfstandig ontwikkelende processen, omdat reeds de keuze geen keuze meer is, niet meer als zodanig door de mens wordt beleefd.
- 5e. Dat we vrijheid hebben verandert niet, wèl de aard ervan verandert en verandert steeds sneller in onze tijd. Behalve dat vrijheid welke de mens steeds verder brengt dus steeds van zich zelf vrij maakt, van zijn vrijheid te verbinden aan zijn keuze in vrijheid, verandert de keuze steeds sneller in onze tijd.
- 6e. De keuze dreigt haar relatie met vrijheid te verliezen en gaat manipulatie heten. Daaraan staan velen bloot omdat zij te veel in onveranderlijkheid denken en niet aan veranderen.

Uit de afdelingen

Van vele afdelingen komen de levenstekenen alweer binnen. Het nieuwe seizoen is gestart. Ledenvergaderingen en bijeenkomsten gericht op de aankomende verkiezingen vormden de hoofdschotel. Voorts is mij vanuit Utrecht bericht dat de heer Van Riel daar is wezen „zwammen” over Vrijheid en Gezagshandhaving. De afdeling Den Haag vierde in september haar vierde lustrum, maar kan iemand ons uitleggen hoe dat mogelijk is vóór het vierde lustrum van de hele vereniging? ? ?

HB-tafel

De uitwerking van het in Dalfsen gekregen mandaat om met de VVD over onze positie te gaan praten krijgt al vrij vaste vormen. Ook is de organisatie van het congres op 8 en 9 november vrijwel rond. Het hb kijkt al weer verder. Het beleid voor volgend jaar, de voorberei-

ding van de trekpaardenconferentie 31/1 en 1/2 1970 in Breda en het begeleiden en uitvoeren van de dit jaar gedane voorstellen staan centraal op de agenda. Zoals u weet komen Hoger Onderwijs en Mens en Samenleving in Breda in eindbehandeling.

Ook vormt de Driemaster voor ons een bron van aanhoudende zorg. Wij vragen excuus voor de late verschijning van het zomernummer, wij hebben echter het vertrouwen dat de moeilijkheden met de verschijning zijn opgelost. Waarmee niet gezegd mag

worden dat alle problemen met de Driemaster uit de wereld zijn. Een bron van zorg is het te kleine aantal adverteerders en het te kleine aantal abonné's. Indien u met het oplossen van deze kwestie enigszins wilt helpen zijn wij u zeer erkentelijk.

NRC

Krant
die de vrijheid
lief heeft

bijvoorbeeld:
de vrijheid die het u mogelijk maakt
in ons land te kiezen welke krant
u wilt lezen.

Isolatie- en
Plaatwerkbedrijf
ROTAMISOL

**Uitvoerders van warmte-,
koude- en geluidsisolatie**
Kantoor: Verschoorstraat 69-71,
Rotterdam, tel. 010 - 273954
Couperusstraat 48, Ridderkerk,
tel. 01804 - 5503

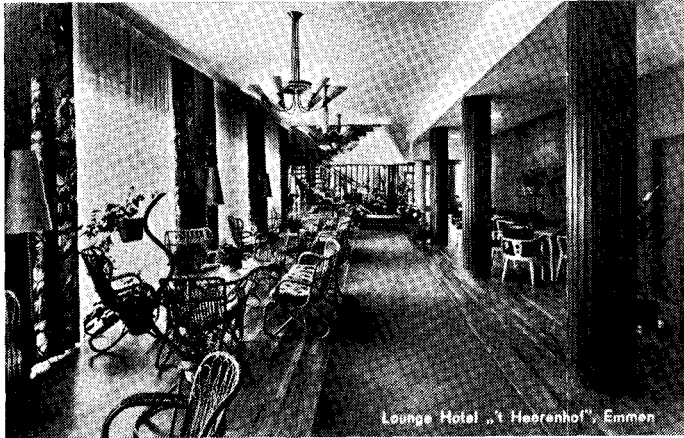
SMIT KINDERDIJK

==
SCHEEPSBOUW

SINDS 1687

HOTEL „'t Heerenhof” EMMEN

Tel. 05910-114325

Lounge Hotel „'t Heerenhof” Emmen

- ☆ Internationaal specialiteiten Restaurant
- ☆ Het moderne comfortabele hotel in het dynamische Emmen
- ☆ Gelegen aan de Hondsrugroute
- ☆ Alle kamers met douche, toilet, centrale verwarming en rijks-telefoon
- ☆ Zalen beschikbaar voor 20-200 personen

DEZE CHAUFFEUR LAADT EN LOST IN 4 MINUTEN 21 SECONDEN !!!

Hoe kan dat nou? Simpel! Eén chauffeur, één truck en Van Weelde's wissellaadbakken. 'n Enorme besparing op wachttijd, arbeidsloon verzekering en motorrijtuigenbelasting. Alle wissellaadbakken conform toegestane draagvermogens,

voor elk soort vervoer en in diverse afmetingen. De metalen bodemframes zijn uitgerust met draaibare of inschuifbare steunpoten. Iedere truck voorzien van hydraulische hefinstallatie in vermogens van 5 t/m 15 ton.

CARROSSERIE- EN CONTAINERFABRIEK

PAUL & VAN WEELDE N.V.

'S-GRAVENWEG 350 - NIEUWERKERK A/D IJSSEL - TEL. (01803)-2841* - TELEX 23240

